

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6S/25/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7806207493
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Baranová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7806207493.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Baranovej, členov senátu JUDr. Valérie Mihalčinovej a JUDr. Pavla Naďa, v právnej veci žalobkyne M. L., bývajúcej v R., Č. Č.. X, zastúpenej advokátom JUDr. Slavomírom Dubjelom, Košice, Štefánikova č. 26, proti žalovanému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, Rožňava, Šafárikova č. 112, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 16. októbra 2006 č. AA/2006/085853, jednohlasne takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalobkyni právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde v R. dňa 28.12.2006 domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 16.10.2006 č. AA/2006/085853 o skončení v jej štátno-zamestnaneckého pomeru a tvrdila, že týmto rozhodnutím bolo porušené ustanovenie § 159a ods.1 - 4 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o štátnej službe“). V podrobnostiach odkázala na svoje odvolanie zo 14.06.2006 podané proti prvostupňovému rozhodnutiu, v ktorom uviedla, že jej štátno-zamestnanecké miesto nebolo zrušené, pretože celú jej agendu na úseku dávok v hmotnej núdzi prevzala a tú istú činnosť vykonáva novo prijatá pracovníčka p. I. a takú istú agendu vykonávajú aj ďalšie štyri pracovníčky v 4. platovej triede. Ďalej s poukazom na ustanovenie § 159a ods.1 - 4 zákona o štátnej službe žiadala preskúmať, kedy došlo k preradeniu pracovníkov do 4. triedy cez výplatné listiny porovnať tarifné platy a z akého dôvodu. Poukázala tiež na to, že napriek tomu, že jej odvolaniu proti rozhodnutiu o ukončení štátno-zamestnaneckého pomeru k 01.03.2006 bolo rozhodnutím z 2. mája 2006 č. 1770106 vyhovené, znova zamestnávateľ s ňou ukončil štátno-zamestnanecký pomer, čím porušil zákon, pretože jej nebolo ponúknuté iné miesto, aj keď vedenie úradu prosila, že vo svojom veku ťažko nájde v mieste bydliska iné zamestnanie.

Po postúpení veci miestne a vecne príslušnému krajskému súdu bola žalobkyňa vyzvaná na odstránenie väd svojho podania - v žalobe neuvádzala dôvody nezákonnosti rozhodnutia, konečný návrh a nebola zastúpená advokátom. Na žiadosť žalobkyne bol podľa § 30 O.s.p. uznesením krajského súdu zo 16.05.2007 č.k. 6S/25/2007-35 žalobkyni ustanovený právny zástupca z radov advokátov, prostredníctvom ktorého žalobkyňa doručila súdu dňa 12.07.2007 doplnenie žaloby, v ktorom navrhla, aby súd zrušil rozhodnutie vedúcej služobného úradu - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R. zo 16.10.2006 č. AA/2006/085853, ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R. z 01.06.2006 č. AA/2006/040883-OSU a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uviedla, že jej štátno-zamestnanecké miesto nebolo zrušené, preto bol s ňou štátno-zamestnanecký pomer skončený v rozpore s ustanovením § 39 ods.1 písm.a) a § 40 ods.2 písm.a) zákona o štátnej službe. Poukázala

na nedostatky v rozhodnutí prvostupňového orgánu (výrok neobsahuje označenie orgánu, ktorý ho vydal, čo je v rozpore s ustanovením § 47 ods.2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení, výrok o poskytnutí náhrady vo výške 3-násobku funkčného platu je formulovaný do minulosti), pre ktoré malo byť v odvolacom konaní prvostupňové rozhodnutie zrušené. Druhostupňovému rozhodnutiu vytýkala porušenie ustanovenia § 138 ods.6 zákona o štátnej službe, pretože zo spisu nie je zrejmé, či rozhodnutiu o odvolaní predchádzalo pre rokovanie odvolania v poradnej odvolacej komisii a ustanovenie § 138 ods.3 zákona o štátnej službe, podľa ktorého odvolací orgán mal rozhodnúť o odvolaní žalobkyne bezodkladne. Poukázala na to, že ustanovením § 126, 138 ods.1 bolo porušené jej právo zakotvené v článku 12 ods.1 a článku 36 písm.b) Ústavy SR, a to z toho dôvodu, že o skončení zamestnaneckého pomeru a o odvolaní rozhoduje tá istá osoba - vedúci služobného úradu. Nechala na zváženie súdu, či je potrebné v tomto prípade konanie prerušiť a podať návrh na súlad týchto ustanovení zákona o štátnej službe s Ústavou SR.

Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu dňa 27.05.2008 opäť doplnila žalobu z dôvodu zmeny štatutárneho zástupcu žalovaného a dôvody žaloby doplnila o tvrdenie, že na jej štátno-zamestnaneckom mieste, ktoré nebolo zrušené, pracuje iná osoba, ale v inej platovej triede a že jej v súlade s ustanovením § 77 ods.5, 52 ods.1 písm.a) zákona o štátnej službe v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia napadnutého žalobou, nebolo umožnené doplniť si vzdelanie, pričom zákon stanovuje lehotu doplnenia vzdelania až do 31.12.2010. Poukázala na skoršie skončenie jej štátno-zamestnaneckého pomeru, ktoré bolo zrušené Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a vyslovila domnienku, že aj následné rozhodnutie o skončení jej štátno-zamestnaneckého pomeru nie je výsledkom racionalizácie štátnej správy, ale osobnej nevraživosti vedúcej úradu.

Odporca navrhol žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobkyňu k náhrade trov konania. Uviedol, že na základe schválenej systemizácie k 01.02.2006 došlo u neho k zníženiu štátno-zamestnaneckých miest v platovej triede 4 a k navýšeniu štátno-zamestnaneckých miezd v platovej triede 6. Táto zmena bola nevyhnutná, pretože bolo treba riešiť rozhodovací proces, kde prípravu a vydávanie rozhodnutí v I. stupni môže vykonávať len zamestnanec zaradený do platovej triedy 6, teda štátny zamestnanec s vysokoškolským vzdelaním. Žalobkyňa túto podmienku nespĺňala, a ani v súčasnosti nespĺňa. Návrh systemizácie predložil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v R. v decembri 2005 na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave a dňa 19.12.2005 bol prerokovaný so zástupcami odborov. Na organizačnom útvare, kde bola pracovne zaradená žalobkyňa, t.j. na Odbore sociálnych vecí, Oddelení pomoci v hmotnej núdzi boli realizované organizačné zmeny týkajúce sa platovej triedy 4, kde boli štátno-zamestnanecké miesta znížené o jedno miesto a namiesto tohto štátno-zamestnaneckého miesta mal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v R. schválené na tomto oddelení jedno miesto v platovej triede 6. Na oddelení pomoci v hmotnej núdzi k 01.02.2006 bolo v rámci systemizácie schválených celkom 9 štátno-zamestnaneckých miest, ale štátnych zamestnancov so stredoškolským vzdelaním, ktorí mohli zostať zaradení na týchto miestach, bolo 10. Na schválené štátno-zamestnanecké miesto v platovej triede 6 v rámci tohto oddelenia nemohol byť nikto z týchto 10 zamestnancov preložený, pretože ani jeden z nich nespĺňal podmienku vzdelania (vysokoškolské vzdelanie I. alebo II. stupňa). Podmienky výberu zamestnanca, s ktorým bude skončený štátno-zamestnanecký pomer, bol prejednaný so zástupcami odborov a uskutočnil sa formou otestovania vedomostí štátnych zamestnancov o právnych predpisoch, ktoré pri svojej činnosti používali. Na základe vyhodnotenia bolo určené, že na oddelení pomoci v hmotnej núdzi bude ukončený štátno-zamestnanecký pomer so žalobkyňou, ktorá získala v komplexnom hodnotení najnižší počet bodov. O tejto skutočnosti bola žalobkyňa po vyhodnotení informovaná. Námietky ohľadne náležitostí rozhodnutia prvého stupňa, lehoty na rozhodnutie, zriadenie odvolacej poradnej komisie a vyplatenie náhrady vo výške 3-násobku funkčného platu nepovažoval žalovaný za opodstatnené, pretože zákonný postup bol dodržaný. V poslednej žalobnej námietke, v ktorej žalobkyňa poukázala na možné porušenie jej ústavného práva zakotveného v článku 12 ods.1 a článku 36 písm.b) Ústavy SR, žalovaný uviedol, že novela zákona o štátnej službe účinná od 01.06.2006 zmenila odvolací orgán vo veciach štátno-zamestnaneckého pomeru a odvolacím orgánom je vedúci služobného úradu, ktorý rozhodne na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie.

Krajský súd v konaní podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, oboznámil sa s administratívnym spisom a rozsudkom z 26. júna 2008 č.k. 6S/25/2007-62 žalobu podľa § 250j ods.1 O.s.p. zamietol.

Podľa názoru súdu bolo preukázané zníženie počtu štátno-zamestnaneckých miest s platovou triedou 4 o jedno miesto rovnako zníženie počtu štátno-zamestnaneckých miest s platovou triedou 5 na základe schválenej zmeny systemizácie. Bolo vecou zamestnávateľa rozhodnúť, akým spôsobom a s kým skončí štátno-zamestnanecký pomer. Spôsob výberu (písomné testy) žalobkyňa namietala až na pojednávaní, na čo súd nemohol prihliadať vzhľadom na uplynutie 2-mesačnej lehoty (§ 250h ods.1 O.s.p.). Z tých istých dôvodov neprihliadal na námietky uvedené v doplneniach žaloby.

Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom namietala, že sa krajský súd nezaoberal jej námietkou, že jej štátno-zamestnanecké miesto nebolo zrušené. Na jej miesto boli prijaté, resp. preložené iné osoby v inej platovej triede, preto jej miesto nemohlo byť zrušené. Navrhla, aby súd postupoval podľa § 109 ods.1 písm.b) O.s.p. a podal návrh na Ústavný súd SR na súlad ustanovenia zákona o štátnej službe s Ústavou SR.

Najvyšší súd SR rozsudkom z 2. apríla 2009 č.k. 8Sžo/203/2008-95 rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že krajský súd postupoval správne, keď v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby bol v súlade so zákonom. Samotná skutočnosť, že žalobkyni bol ustanovený advokát až po uplynutí lehoty na podanie žaloby (§ 250b ods.1 O.s.p.) nemôže byť dôvodom, aby mohol súd prihliadnuť k rozšíreniu rozsahu napadnutia správneho rozhodnutia, pretože mu v tom bráni ustanovenie § 250h ods.1 veta druhá O.s.p. Druhostupňový súd preto nepochybil, ak sa nezaoberal namietanými skutočnosťami uvedenými v podaniach žalobkyne zo dňa 12.07.2007 a 27.05.2008. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobkyne, pokiaľ namietala, že krajský súd mal postupovať ohľadne novely zákona o štátnej službe - zákon č. 231/2006 Z.z. podľa § 109 ods.1 písm.b) O.s.p., pretože rozhodnutie preruší konanie a podá návrh Ústavnému súdu SR, aby rozhodol o tom, či je všeobecne záväzný právny predpis v rozpore s Ústavou SR, patrí výlučne do pôsobnosti súdu.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa ústavnú sťažnosť, v ktorej namietala porušenie jej základných práv podľa článku 35 ods.1 a 3, článku 36 a článku 46 ods.1 Ústavy SR a podľa článku 36 a článku 37 ods.1 a 3 Listiny základných práv a slobôd, práv podľa článku 6 ods.1 a článku 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa článku 26 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a právach podľa článku 1 Dohovoru o diskriminácii (zamestnaní a povolani).

Ústavný súd SR nálezom č. IV. ÚS 187/2011-40 zo dňa 28. júla 2011 vyslovil, že základné právo žalobkyne na súdnu ochranu podľa článku 46 ods.1 Ústavy SR a podľa článku 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd a základné právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi podľa článku 37 ods.2 Listiny základných práv a slobôd v spojení so základným právom na rovnosť v konaní podľa článku 37 ods.3 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn. 8Sžo/203/2008 a jeho rozsudkom z 2. apríla 2009 porušené boli. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/203/2008 z 2. apríla 2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyni priznal náhradu trov konania v sume 254,88 eur, ktorú zaviazal Najvyšší súd SR uhradiť na účet jej právneho zástupcu a vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel.

Ústavný súd uviedol, že právny záver Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého v konaní, v ktorom je vyžadované povinné zastúpenie žalobcu, ktorý nemá právnické vzdelanie, advokátom, 2-mesačná lehota podľa § 250b ods.1 O.s.p., ktorej môže žalobca podľa § 250h ods.1 O.s.p. rozšíriť obsah napadnutia správneho rozhodnutia, plynie bez ohľadu na to, či súd na žiadosť ustanovil žalobcovi advokáta, popiera účel povinného zastúpenia advokátom v správnom súdnictve, resp. účel základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi podľa článku 37 ods.2 Listiny základných práv a slobôd a vzhľadom na to vybočuje z medzí ústavne konformného výkladu a aplikácie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, (predovšetkým jeho § 250b ods.1 a § 250h ods.1).

Ústavný súd SR sa nestotožnil s názorom Najvyššieho súdu SR, že s ohľadom na dispozičnú zásadu súd ani nemôže preskúmať zákonnosť žalobcom napadnutého rozhodnutia nad rámec vymedzených žalobcom v žalobe, a tak z vlastnej iniciatívy jeho prejav nahradzovať a sám vyhľadávať právne chyby žalobcom napadnutého rozhodnutia, pričom poukázal na to, že Najvyšší súd SR mal zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa formulovala svoju žalobu v danej veci bez právneho zástupcu. Zároveň vyslovil, že nie je možné akceptovať postup súdu, ak v situácii, keď mu zákon výslovne ukladá povinnosť vyžiadať si administratívny spis žalovaného správneho orgánu, sa odvolá na dispozičnú zásadu a v nadväznosti na to sa nevysporiada so skutočnosťami, ktoré žalobkyňa uvádzala v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu zo 14. júna 2006, a ktoré v návrhu na začatie konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov priložila s tým, že súd sa môže zaoberať iba s námietkami vymedzenými žalobcom v žalobe.

Najvyšší súd SR ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a viazaný dôvodmi nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28. júla 2011 sp. zn. IV.ÚS 187/2011-40 prejednálo odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.2 a § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušiť podľa § 221 ods.1 písm.f) O.s.p. a podľa § 221 ods.1 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Názor krajského súdu, ktorý uviedol v odôvodnení svojho rozsudku, že vzhľadom na uplynutie 2-mesačnej lehoty (§ 250h ods.1 O.s.p.) nemohol prihliadať na námietky uvedené v doplnení žaloby (doplnenie žaloby podané na krajský súd dňa 12. júla 2007) nie je v súlade so záverom Ústavného súdu SR vysloveným v spomínanom náleze, preto pokiaľ v posudzovanej veci krajský súd nepreskúmal komplexne ako procesné i hmotné námietky žalobkyne, zahŕňajúce aj jej námietky vznesené v odvolaní zo dňa 14. júla 2006 proti rozhodnutiu žalovaného o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru a v doplnení žaloby zo dňa 12. júla 2007, podľa názoru odvolacieho súdu týmto postupom porušil právo žalobkyne na spravodlivý a riadny súdny proces podľa článku 46 ods.1 Ústavy SR. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vysporiadať aj s námietkami žalobkyne vznesenými v odvolaní zo dňa 14. júna 2006 proti rozhodnutiu žalovaného o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru a v doplnení žaloby zo dňa 12. júla 2007 a znova o nej rozhodnúť.

Súd podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného v rozsahu a dôvodov uvedených v žalobe, a tiež v odvolaní žalobkyne zo 14.06.2006 a v doplnení žaloby z 12.07.2007, oboznámil sa s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Predmetom súdneho preskúmania je rozhodnutie vedúcej služobného úradu - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R. zo 16.10.2006 spisové č.: AA/2006/085853, ktorým bolo odvolanie žalobkyne podané proti rozhodnutiu vedúcej služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R. z 01.06.2006 spisové č. AA/2006/040883-OFU, ktorým bol štátno-zamestnanecký pomer žalobkyne skočený dňa 02.06.2006 odvolaním podľa § 39 ods.1 písm.a), § 40 ods.2 písm.a) a § 126 zákona o štátnej službe zamietnuté a rozhodnutie vedúcej služobného úradu ÚPSVaR v R. z 01.06.2006 sp. č. AA/2006/040883-OFU potvrdené. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že úrad postupoval na základe schválenej systemizácie platnej k 01.02.2006, ktorou bolo zrušené štátno-zamestnanecké miesto v platovej triede 4 a nahradené štátno-zamestnaneckým miestom v platovej triede 6, na ktoré sa vyžaduje vysokoškolské vzdelanie I. alebo II. stupňa na Oddelení pomoci v hmotnej núdzi, kde žalobkyňa pracovala. Žalobkyňa nespĺňala kvalifikačný predpoklad a služobný úrad nemal žiadne iné voľné štátno-zamestnanecké miesto v platovej triede 4, ani v platovej triede 5. K odvolacej námietke, že na miesto žalobkyne bola prijatá nová zamestnankyňa, žalovaný uviedol, že táto vykonáva štátnu službu na Oddelení v hmotnej núdzi od 03.10.2005 v platovej triede 6, do ktorej bola vymenovaná na základe úspešného absolvovania výberového konania. K námietke, že úrad nedodrжал ustanovenie § 159a ods.1 a 4 zákona o štátnej službe, žalovaný uviedol, že žalobkyňa bola pôvodne zamestnaná na Okresnom úrade v R., Odbore sociálnych vecí, a na základe zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb v zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov prešli práva a povinnosti zo štátno-zamestnaneckého pomeru štátnych zamestnancov vykonávajúcich štátnu správu v oblasti sociálnych vecí od 01.01.2004 na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v R.. Žalobkyňa však nikdy nemala udelenú výnimku zo vzdelania a na úrad prešla zaradená v platovej triede 4.

Z administratívneho spisu vyplýva, že návrh zmeny v zmene systemizácie k 01.01.2006, bol prerokovaný so zástupcami odborov dňa 19.12.2005. V tomto zázname sa okrem iného konštatuje, že vedenie úradu po dôkladnej analýze systemizácie v štátnej službe rozhodol požiadať o zmenu v systemizácii štátnej služby tak, aby boli zabezpečené všetky činnosti vyplývajúce z organizácie práce na úrade. V súvislosti s tým je potrebné zabezpečiť na všetkých úsekoch rozhodovací proces, čo môžu realizovať len zamestnanci s vysokoškolským vzdelaním vo funkčnom zaradení samostatný radca, platová trieda 6. Na Oddelení pomoci v hmotnej núdzi, kde bola zamestnaná žalobkyňa, sa malo znížiť jedno miesto v platovej triede 4 a jedno miesto v platovej triede 5 a zvýšiť dve miesta v platovej triede 6. Zástupcovia odborov k predloženým návrhom nemali žiadne pripomienky.

V administratívnom spise sa tiež nachádza systemizácia žalovaného platná od 01.02.2006, ktorá bola schválená vedúcou služobného úradu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR na základe vykonanej analýzy zaťaženia úradov práce, sociálnych vecí a rodiny a po zohľadnení lokálnych potrieb jednotlivých úradov práce, sociálnych vecí a rodiny. V novej systemizácii boli zapracované tiež požiadavky žalovaného na zmenu systemizácie týkajúce sa zvýšenia platových tried. Z pripojenej tabuľky je zrejmé, že na Oddelení pomoci v hmotnej núdzi došlo k zníženiu štátno-zamestnaneckých miezd v platovej triede 4 z 10 na 9, a platovej triede 5 zo 4 na 3 štátno-zamestnanecké miesta a navýšeniu počtu štátno-zamestnaneckých miest v platovej triede 6 zo 6 na 8 miest.

V súvislosti so schválenou systemizáciou k 01.02.2006 vedúca služobného úradu bol dňa 07.02.2006 prerokovaný postup ukončenia štátno-zamestnaneckého pomeru prerokovaný so zástupcami odborov, s ktorými boli dohodnuté kritériá na výber zamestnancov, s ktorými bude ukončený štátno-zamestnanecký pomer. Jedným z kritérií bolo posúdenie ovládania predpisov formou vypracovaných testov a druhým kritériom bolo služobného hodnotenie štátneho zamestnanca za rok 2005. Podľa vyjadrenia žalovaného žalobkyňa dosiahla v tomto hodnotení najnižší počet bodov, a preto bola jednou z troch zamestnancov v 4. platovej triede, s ktorou bol skončený štátno-zamestnanecký pomer z dôvodov uvedených v § 39 ods.1 písm.a), § 40 ods.2 písm.a) zákona o štátnej službe. Žalobkyňa sa proti rozhodnutiu odvolala. Poradná odvolacia komisia navrhla vedúcej služobného úradu - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R. rozhodnutie o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru potvrdiť a odvolanie zamietnuť.

Podľa § 39 ods.1 písm.a) zákona o štátnej službe štátno-zamestnanecký pomer, ak tento zákon neustanovuje inak, sa skončí odvolaním zo štátno-zamestnaneckého pomeru z dôvodov uvedených v § 40 ods.1 - 3.

Podľa § 40 ods.2 písm.a) zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátno-zamestnanecký pomer odvolaním z dôvodov zrušenia jeho štátno-zamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátno-zamestnaneckého miesto bolo zrušené, nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods.5, alebo služobný úrad nemá voľné štátno-zamestnanecké miesto, alebo voľné štátno-zamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tomto prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške 2-násobku jeho funkčného platu, a ak štátno-zamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako 2 roky, poskytne sa mu náhrada vo výške 3-násobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods.2 písm.c).

Podľa § 138 ods.1, 4 odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Rozhodnutiu o odvolaní musí predchádzať prerokovanie, odvolanie a v poradnej odvolacej komisii.

Súd žalobkyninu námietku, že jej štátno-zamestnanecké miesto nebolo zrušené, a preto bol s ňou skončený štátno-zamestnanecký pomer v rozpore so zákonom o štátnej službe, súd nepovažuje za dôvodnú. Bolo preukázané, že schválenou zmenou v systemizácii bol počet štátno-zamestnaneckých miest s platovou triedou 4 na Oddelení pomoci v hmotnej núdzi znížený o jedno miesto a o jedno miesto bol znížený aj počet štátno-zamestnaneckých miest s platovou triedou 5. Je vecou zamestnávateľa rozhodnúť, akým spôsobom uskutoční výber zamestnancov, s ktorými skončí štátno-zamestnanecký

pomer. Podľa názoru súdu spôsob výberu, ktorý zvolil žalovaný - písomné testy na overenie odborných vedomostí a služobné hodnotenie - nie je v rozpore so zákonom. Súd nie je oprávnený overovať správnosť tohto výberu.

Žalobkyňa nevykonávala činnosť, ktorá by vyžadovala vysokoškolské vzdelanie, a preto nemala udelenú výnimku zo vzdelania podľa § 159a ods.1 zákona o štátnej službe, preto ani táto námietka, že žalovaný vo vzťahu k nej porušil toto ustanovenie, nie je opodstatnená. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala v odvolaní, že iní zamestnanci žalovaného mali udelenú výnimku zo vzdelania, pričom povinnosť začať štúdium do 31. decembra 2005, nesplnili, a preto s nimi mal žalovaný skončiť štátno-zamestnanecký pomer, a nie preradiť do nižšej platovej triedy, súd uvádza, že ani na túto námietku nemôže prihliadať, pretože predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie o skončení štátno-zamestnaneckého pomeru so žalobkyňou, a nie posudzovanie trvania štátno-zamestnaneckého pomeru s ostatnými zamestnancami žalovaného.

Žalobkyňa ďalej namietala, že rozhodnutie prvého stupňa neobsahuje vo výroku označenie orgánu, ktorý ho vydal. Totiž namietala, že výrok rozhodnutia správneho orgánu nemôže pôsobiť spätne, preto v rozhodnutí nemalo byť uvedené, že jej bola poskytnutá náhrada vo výške 3-násobku funkčného platu.

Záhlavie prvostupňového rozhodnutia obsahuje označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, a preto námietka žalobkyne nie je dôvodná. Pokiaľ ide o výrok o poskytnutí náhrady vo výške 3-násobku funkčného platu tento výrok zodpovedá skutočnosti, pretože táto náhrada bola v čase vydania rozhodnutia už poskytnutá na základe rozhodnutia z 20.02.2006 č. AA/2006/013170-OSU-1, ktoré bolo odvolacím orgánom zrušené, ale vzhľadom na vykonateľnosť tohto rozhodnutia bola náhrada žalobkyne vyplatená. Pretože dňa 02.06.2006 žalovaný opätovne začal správne konanie vo veci skončenia štátno-zamestnaneckého pomeru so žalobkyňou, nežiadal od žalobkyne vrátenie vyplatenej náhrady.

Skutočnosť, že o odvolaní žalobkyne žalovaný nerozhodol bezodkladne, nemá za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia. K prietahu v rozhodovaní došlo v dôsledku novely zákona o štátnej službe, podľa ktorej sa odvolacím orgánom stal vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Aj táto poradná odvolacia komisia bola zriadená, o čom žalobkyňa mala vedomosť, a preto jej žalobná námietka, že žalovaný rozhodol bez stanoviska poradnej komisie, nie je dôvodná.

Súd vychádzajúc z prezumpcie ústavnosti právnych noriem nevyhovel návrhu žalobkyne na postup podľa § 109 ods.1 písm.b) O.s.p., pretože v konkrétnej preskúmvanej veci nedospel k záveru, že je potrebné konanie prerušiť a postúpiť návrh Ústavnému súdu SR na zaujatie stanoviska.

Z týchto dôvodov súd žalobu podľa § 250j ods.1 O.s.p. zamietol.

Žalobkyňa nebola v konaní úspešná, preto jej súd nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 250k ods.1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.